

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Prava ljudska fronta.

Delavci so nikdar ne postilali z rožicami, to je stara istina, — dnes tu ne, pa itak, vse kaže, ka je delavec stokrat bole živo tiste dni, kda ne bilo okoli njega telko osrečitelov, kak dnes den.

To lejko vidi posebno tisti človek, šteri je zrasedo v delavskom domi, steri je z odprtimi očmi hodo okoli po sveti i se je na zrela leta znajseo v takšem kraji, kje so sami delavci doma.

V takšem kraji živi dnes pisec teh vrstic i lejko den za dnevom vidi, kelko dobre vole, dela i moči se potroši za prazen nič pod imenom „delo za lepšo bodočnost delavcov.“ V našem kraji, kak je že povedano, živejo sami delavci. Velka večina dela v fabrikaj, menši del si zvün fabrik služu vsakdanešnji krüh. V ednom pogledi so vednaki vsi: zvün svoje telovne i duševne moči nemajo na tom božem sveti nikaj svojega. To svojo telovno i duševno moč dajo drugim za mesečno, ništerni tüdi za dnevno plačo i tak živejo. Kakša je ta plača? Velka je ne, ali itak, našemi malomi kmeti, težaki, se niti ne senja od takše šume penez, kelko zasluži eti povprečen delavec. I itak: ne vidite nikše zadovolnosti. Vse se toži zavolo velke sükešine, vse pričaküje rešitela, šteri naj bi z močjov, ali s pametjov prineseo odrešenje.

V te namen, ka bi si zboljšali naši delavci vsakdanešnje življenje, vzdržüjejo dugo vrsto družtev, plačüjejo članarino, hodijo na „seje“ i sküpsčine... Se zna, vse zobston. Življenje je, kak velikan, brez srca ide mimo teh sej, sküpsčin, malih i velikih govorov. Takša družtva, istina, prinesejo ništernim srečo, — tistim, šteri majo pri družtvi plačano službo, drugi, večina, pa lejko čakajo na rešitela.

Zakaj? Samo zato, ar čakajo na rešitev od zvünaj, oni sami so pa ali nesposobni, ali pa manjaki, (prosim, ne zamerite dobromišleno reč!) poštenoga i pametnoga dela za lepšo bodočnost ne zmorejo.

Vučena gospoda je naše delavce po nepotrebno razdvojila. Edni pravijo: dajte delavci vse potrebno, pa bo dober človek. Drugi pravijo, naj se delavec zdigne iz življenjskoga blata, pa bo meo včas i vse, kaj je potrebno za pravo življenje. Tem prvim pravijo, ka so materialisti, tem drugim, ka so prej — idealisti. Šteri majo prav? Ne edni, pa ne drugi. Pravimo, ka bi se zgodo dnes čüdež, ka bi vsaki človek trikrat telko zaslužo kak zdaj, ali mislite, ka bi bilo več srečnih lüdi? Primeri iz povojnoga življenja kažejo — ka nikak ne. Ve se vsi spominamo ešče dni, kda je vsaki pojbič stotake služo po bojni, kda so po 30.000 dali za plüg zemle, pa itak: ravno iz te srečne dobe... so ostali kmečki dugovi, štere dnes z velikimi trüdi rešavajo pametne glave i žulave roke. Samo več penez, več plače, več telovnih dobrin ne bo prineslo nikše sreče narodi, delavci tüdi ne.

Ednako je, če bi šteli osrečiti narod s tem, ka njemi damo večšo izobrazbo, več srčne jakosi (srčne kulture). Lačen, bos, slabo oblečen človek ne vidi daleč, takšega človeka navadno ne bomo zdignoli iz življenjskoga blata.

Potrebno je oboje: dobrine za telo i dobrine za dušo.

Potrebna je zlata srednja pot, od štere, istina dosta gučijo i ešče več pišejo ali te srednje poti nindri ne vidimo. Mogoče bo priti nekak, šteri vzeme to reč v svoje roke, pa bo srednja pot napravljena.

Po tej srednji poti ne bodo meli mesta tisti delavski voditelje,

šteri iščejo svojo srečo. Po tej srednji poti ne bo mogoče hoditi niti tisti delavec, šteri samo sebe vidi. Voditeo i vsi njegovi bodo morali meti „edno miseo: eden za vse, vsi za ednoga.“

Takši tabor bi šteli meti prej tüdi prijatelje „ludske fronte“ i ga prej tüdi majo na Španskom, na Kitajskom, v Francoskoj. Čüdnno je samo to, ka v ništernoj državi, gde je že ljudska fronta, že duge mesece s krvjov močijo zemlo. (s krvjov delavcov!) i drugoj tak srečnoj... državi pa se goreče pripravla ljudska fronta na prelevanje krvi.

Da, so že ludske fronte, ali brez prave sreče. Zato so te ludske fronte, doma jih tüdi goreče ponüjajo ništerni mladi apostolje, za nič. Zato pravimo, ka naš delavec potrebüje drugo, pravo ljudsko fronto.

Takšo, pravo ljudsko fronto tüdi mamo, samo to je škoda, ka je med temi ljudskofrontaši — najmenje delavcov.

Takšo pravo ljudsko fronto so si postavili naši državni uradniki i jo imenüjejo — zadruga.

Pri svojoj zadrugi majo za nizko ceno boljše blago. Na te način njuva v istini mala plača, bole zaleže, več dobijo za njo.

Pri svojoj zadrugi dobijo na konci leta lepe stotake, prišparane peneze. To je njuv delež na dobički. Pisec teh vrstic dobi okoli 700 dinarov!

Pri svojoj zadrugi so zavarvani v slučaj i smrti.

Od svoje zadruge majo za male peneze najboljšo zdravniško pomoč.

Zadruga njim pripela blago na dom.

Pri zadrugi majo porgo, če je potrebno za šest mesecev.

Telko dobroga nüdi ta prava ljudska fronta svojim kotrigam, če je samo pri začetki svojega delovanja. Dala bo pa tüdi več, vzgojila bo bolšega človeka, šteri naj v srci nosi miseo: eden za vse, vsi za ednoga.

V našem domačem kotički smo že dostokrat probali postaviti takšo ljudsko fronto. Pokazali smo tüdi na blagoslovlene sadove takšega zadrüznoga dela (pri Agrarnoj zadrugi) ali lepo rastoča sadika je zmrznila, vmorili so jo ledeni vetrovi človeče slabosti. Naj nas vse to ne straši! Začnimo znova! Kmeti se tüdi ne posreči pov vsako leto. Vzememo ga toča, povodenj, süša ali on si zaviha rokave i znova začne i živi. (Tüdi Agrarna zadruga se oživla. Naročila si je sejalni stroj i naroča triere pa poziva na razne naročtve. Vr.)

Z novim zakonom od zadrugarstva je odprta pot vsem, šteri so dobre vole i želejo v pravo ljudsko fronto, ka pristopijo k zadrugi državnih uradnikov. *Pristopite!* V začetki samo ništerni. I če se že ništerni napunijo pravoga zadrüznoga düha, pa naj napravijo svojo zadrugo, zadrugo kmetov i delavcov. Rasli, napredüvali bodo vsi.

Onim pa, šteri so dnes velki prijatelje „ludske fronte“, toplo pripravljamo, naj pristopijo k zadrugi i naj pokažejo z delom, ka so resan prijatelje maloga človeka. Guč, pa naj bo to proti komunizem, ali za vero očevov, ne pomore dosta, kmet i delavec bi radiva vidla hasnovito delo. Pomagajte z zadrugami duševno i telovno, pa bo menje godrnjanja i več, dosta več blagoslova, kak ga mamo naše dni. Pc.

Novi železniški ravniteo v Ljubljani.

Dr. Fatur Anton, železniški ravniteo v Ljubljani, je zaprosil za vpokojitev. Na njegovo mesto je ministerstvo imenüvalo dr. Bončina Franca.

Zakaj ne obečavlemo mi podpore za slučaj nesreče ognja.

Že večkrat smo čüli, da bi Novine mogle obečati 1000 Din. podpore svojim naročnikom za slučaj, če bi te obiskala nesreča ognja. Te bi se Novine ešče prej bole širile. Mi toga obečanja nismo naredili i ga tüdi ne bomo iz sledečih zrokov:

1. Mi nikomi ne želemo, da bi pogoro.
2. Mi vsaki teden služimo sv. mešo za vse naše naročnike, naj je dober Bog reši vse nesreče na düši, teli, vrednosti, tak tüdi nesreče ognja i naj je blagoslovi s punimi rokami z blagoslovom, ki njim bo služo za düšno zveličanje.
3. Mi smo siromaški i zato bi držali za nepošteno, če bi v svojem siromaštvu oblüblali bogate podpore.
4. Neščemo biti krivci greha, ka bi si što malo vrednost vužgao i dobo od zavarovalnih družb i ešče od lista bogato podporo. Proti düšnoj vesti je to.
5. Ne držimo za pravo linijo, ka se vsakomi, tüdi bogatci obečava ednaista visina podpore, kak siromaki, kda si jo siromak v vekšoj meri zasluži, ar zmetnej plača svojo naročnino.
6. Mi vsakšemi siromaki pomagamo s milodarom, ka ga zmoremo i z prošnjov, da ga dobi na merodajnom mestu.

To je naš odgovor na razna pitanja i vgonjavanja. Mi nismo kšeftarje, nego krsčanskih istin brezplačni širitelje.
NOVINE.

Kak sta „Slovenec“ ino „Domoljub“ priporočala Novine svojim naročnikom za 25. letnico obstoja teh.

„Novine“, katoliško glasilo Slovenske krajine, stopajo v 25. leto. Novine so budile narodno zavest, katoliška načela, prestale boljše vladno in imajo največ zaslug pri priključitvi Slov. krajine k Sloveniji. Pa tudi se sedaj vršijo isto vlogo med dobrim prekmurskim narodom, zlasti med izseljenci, ki jih je preko 30.000.

Nikdar se „Novine“ niso vsiljevale prebivalstvu izven Slov. krajine. Sedaj pa, ko stopajo v 25. leto, vas prosimo, da nasto

leto podpirate in priporočite „Novine“ vašim cenjenim naročnikom. Cena na posamezni naslov je 30 din; če naročijo vsaj štirje na skupni naslov, pa 24 din. letno.

Uvodni članek v prvi številki je napisal prevz. knezoškof lavantinski g. dr. Ivan Jožef Tomažič, ki pošilja obenem svoj nadpastirski blagoslov vsem sotrudnikom, naročnikom in bralcem z željo, da bi se „Novine“ v Slovenski krajini čim bolj razširile.

Na krivoj poti.

Nova vera! — To je labodova pesem onih lüdi, šteri bi se za volo vživanja, strasti, neomejene slobode ali iz „mode“ radi rešili obveznosti božih zakonov. Nova vera! Za te reči se krčevito lovijo vsi, šteri bi radi človeki, človečemi življenji na zemli dali novi smiseo, novi cio. One so dnes senje gizdavcov, brezvercov, slobodnozidarov, one so dnes predvsem evangelium komunistov.

Komunizem vnaša v zgodovino človeštva luciferovo brezdanjo sodbo.

Komunizem rüši edinstvo človeštva, ljudskoga družtva. On na najstrašnejši način postavlja fronto proti fronti. Njegovo lažno delovanje za nekim brezrazrednim človeštvom je samo izmaličena slika katoličanskoga edinstva v ljubezni.

V onom trenutki, gda je greh vrgeo človeka s praga zemelskoga raja pod meč Arkangela, je nastano razdor: edinstvo je bilo porüšeno. Te je prišla mrznja, od štere je mro Abel, prva žrtev. Tak od stoletja do stoletja, od razkola do razkola, od reformacije do reformacije, od zablode do revolucije vse vekši razdor deli človeštvo i stisko je prevzeo komunizem, da med ljudmi povekša brezdnost, sad prvoga greha.

Navuk Cerkve od napredka je jasen. Cerkve je ne nigdar včila, da ne trbe napredka. Ona je ne nikdar pravila, da trbe vničiti motore ali živeti v zamažanosti zavolo nezavüpanja do kopalnice. Katoličanstvo rado sprejme vsakši materialni napredek, od šteroga de melo koristi celo človeštvo, da si tak zmenjša težino zemelskoga življenja. Od toga napredka morajo meti koristi vsi i on ne sme roditi strašnoga družtvenoga prepada. Predvsem te napredek ne sme postati predmet malikovanja i cio človečega rodü, ar je i ostane vsigdar samo sredstvo k cilu.

A ranč to dela komunizem. Vera v napredek, štera je nastala po priliki v istom časi, kak marksistični komunizem, je povezana z njim na več mestih. Komunisti pričaküjejo odrešenje človeka od delovanja ekonomskih i družtvenih sil. Tehniški napredek bo privedeo človeštvo k svetlosti. Komunisti tak zanikajo vse moralne vrednote bratstva, ljubavi, odpovedi v človeštvu. Mi pa vsi dobro znamo, da same gospodarske moči brez jakostnih, dühovnih vrednosti lejko zadovolijo štirinožne, nerazmete živali, ne pa človeka, šteri se z razumom i slobodnov voljov zdigava visoko nad materijov proti zagrobnomi cilu.

Komunisti, kak tüdi vsi drugi materijalisti, verjejo, da se človek lejko sam odreši. To je tretja zabloda te „nove vere“. Človeče delovanje nede nigdar popolnoma kronano z uspehom. Hočemo ali nočemo, prihajamo do granice: v materijalnom redi je ta granica odpor stvari, dogodkov i moči, proti šterim smo nemočni; v jakostnom redi — naša lastna nesposobnost. Zadnja reč odrešenja ne odvisi od nas. Ne dosegamo i ne bomo nigdar dosegli popolne sreče v prevzetnom zdigavanji svoje glave i v prisvajanju moči lastnoga odrešenja, nego v poniznosti düše, štera pred Bogom šepče: „Zgodi se tvoja vola!“

Komunistični poskus „nove vere“ spomina na Luciferov poskus. Tüdi on je šče, da se oslobodi z lastnimi silami, tüdi on je šče stvoriti Kraljestvo — svoj raj. Njegov padec i njegova obsodba sta strašna, a nas spominata na močnejšega, šteri je zmagao nad Luciferom — na božega Mihala. Tüdi vsaki od nas mora z božov pomočjov zmagati nad Luciferovim dnešnjim poskusom — nad komunizmom i njegovov zablodov.

Grački Vili —

Vredništvo v Lendavi hš. 67, uprava v Črensovcih, Slov. Krajina.
Letna naročnina v državi 30 Din., mesečno 2 50 Din., v inozemstvu 72 Din., mesečno 6 Din. z M. Listom letno 100 Din. Na sküpnü naslov pri širitelaj v državi je letna naročnina 24 Din., mesečna 2 Din. — Plačati se mora naprej. Štev. položnice 11806. Rokopisi se ne vračajo. — Cena oglasov: Cela stran 800 Din., pol stran 400 Din. i tak nižje. Poslano i med tekstom vsaka reč 2 D., mali oglasi do 10 reči 5 Din., viševsaka reč 1 50 Din.

Nedela

po Treh Krali peta.

Evangelij (Mataj 8.) Tisti čas pravo je Jezus vnožini priliko eto; Spodobno je včinjeno Kralstvo nebesko k človeki, ki je posejao dobro seme v svojo njivo. Gđa bi pa spali ljudje, prišao je neprijateo njegov, i posejao je kokol med pšenico, i odiso je. Gđa je pa zrasla trava, i sad je prinesla, teta se je skazo i kokol. Pristopivši pa slugi hižnoga Gospodara, pravili so njemi: Gospodne, nej li si dobro semen posejo v tvojo njivo? odket tak ma kokol? I veli njim: neprijateo človek je to včino. Slugi so pa pravili njemi: Ščeš, da idemo, i vō ga pobereimo? I veli: ne; naj kak, poberajoci kokol, ne poskubete vō ž njim navkipe i pšenico. Nihajte oboje rasti do žetve; i v vremen žetve povejm žnjecom: poberte obrvim kokol, i zvežite ga v v snopje na požganje, pšenico pa spravte v v mojškegen.

Človek je posejao seme na svojo njivo. Ka je ta njiva? Vej razmite: cela ta zgodnica je samo priitka, prispodoba. Pomeni pa lahko celo kat. Cerkev ali posamezno škofijo ali faro ali društvo, družbo ali družino. V celoj cerkvi, v vsakoj škofiji, fari, družini, po krščanskih društvi se seja dobro seme božega navuka.

Plevela nišče ne seja, on sam od sebe preveč rad raste. Tak je tudi v človečem srci. Čista pšenica, to so jakosti i dobra dela. Plevel greha poganja sam od sebe. Komaj ga n. pr. pri spovedi istrigamo, že se znova rivle iz zemle.

Zdaj ti pa pride ešče hūdoben človek i sam rad poseja plevelsko seme! Pa gđa to dela? Gđa lūdje spijo. To spanje pomeni brezbriznost, malomarnost, nepazljivost, popustljivost. Če so predstojniki Cerkve, fare ali družine nepazljivi, popustljivi, malomarni, lahko hūdobni lūdje mirno sejajo svoj kokol krivoga navuka.

Splošno se duhovnikom rado v oči meče, da se preveč vtikajo v vse. Samo v cerkvi naj bi bili, pravijo. Da, cerkev je glavni kraj za duhovnika, a njegova njiva je cela fara. Tudi od zvūna cerkvi med svetom mora vladati Bog, tudi tam valajo bože zapovedi. Če ne bo vladao Bog, bo pa vladao hūdobec. Sejao bo plevel.

Kak skrbno pazijo duhovniki na celo faro, tak so dužni čuvati v svojoj hiži stariše i gospodarje. O, če vi spite, če neščete paziti na dušno njivo vaših podložnih, kak hitro zna priti hūdoben človek i poseja kokol! Tisti stariše, šterih sinovje ponočūjejo i nedužnost zapelavlejo, kradnejo, se bijejo, tisti stariše spijo. Tak spijo tudi tisti, šterih sinovje so med mešov vni cerkve. Če bi bili bole būdni, pazljivi, skrbni, bi se to ne zgodilo.

Zato, katoličanci, ne bodimo zaspani! Zavedajmo se svojih dužnosti, štere mamō v svojem stani. Skrbno pazimo, da se ne bo po našoj krivdi plevel nasejao po naših hišah, naših društvi, po našoj fari, po deželi, v našem narodi i po celoj Cerkvi. Stojmo na straži i odganjajmo sovražne lūdi, da ne bodo mogli kokona sejati, lūdi zapelavlati! Če odganjate vrane, vrabie i druge fuce, jim nastavlate strašila po njivah, da vam ne pozobajo prosa, kukorice i drugih pridelkov, potem moramo bar tak odganjati tiste fuce-roparice, ki kradnejo, ka smo mi sejali v duše, sejajo pa v nje svoje peklensko seme.

Veroizpovedi v Romuniji.

Pravoslavni 12,268.000, katoličancov rimskoga i grčkoga obreda 2,316.000, židovov 1 mil. 200.000, kalavinov 650.000, luteranov 340.000, mohamedancov 161.000. Katoličanci vživajo popolno versko slobodčino, štero njim zasigura konkordat z državnimi zakoni.

Junaška smrt španskih duhovnikov.

Zmed vnožih samo dva vzgleda: Eden profesor velkoga semenišča je že bio pred puškami. Prle kak so strelili, je pitalo, šteri de ga strelao v srce. Eden je hladno odgovoro: „To sem jaz!“ Te je pa duhovnik šo k njemi, njemi kušno roko i pravo: „Jaz ti odpūščam.“ Nato se je povrno na svoje mesto i so ga strelili - - - Duhovnik Don Jose (Žože), jako slab, ne bio v stani, da stoji na svojih nogah.

Nočna svetloba 25. januara,

Včas i v začetki bodi povedano, da je to bio takzvani „severni sij“, ki pri nas navadno ne viden, nego na seviru, kak že ime pove. Giedali smo ga ne samo pri nas, nego po vsoj Europi i je vzbūdo veliko razburjenje. V vnožih mestih so se gasilci z motorkami že paščili na kraj, kak so njim telefonirali, da bi vtegnō biti kakši ogromen požar. Lūdi je prevzela groza nad tov izrednov svetlobov, ki se je pri nas valila kak žareči oblaki prek obzolja, za hip preminola, pa se znova močno pojavila. Čūdno je to, da so se skoz svetlobo jasno vidile zvezde na nebi. Iz te krvavordeče nebesne svetlobe so se sipavali dugi i šorki žarki: beli, žuti, zeleni i modri. Gorski vrhovi Europe so se v toj svetlobi vidili jasno kak podnevi, če bi jih što obsevalo z mogočnimi reflektori, kak za časa bojne; zato nej čūda, če so vnoži s strahom prorokūvali, ka je to repatica i ka strašna bojna vōvdari. Eden vučenjak je pa bio mnenja, da je to velki meteor. Izredna je bila svetloba kre morja, posebno še, ar se je istočasno čulo tudi čūdno bobnenje, kak če bi grmelo. Ne čūda, da so vnoži spadnoli na kolena i začnoli moliti...

Kak, pa gđa se ta svetloba pojavla? V severnih krajaj večkrat, posebno v zimi, pri nas

Občni zbor urbarialnoga društva v Bogojini.

Januar 23. je te zbor znova pokazao, da naša ves šče znova zavzemati častno mesto v krajini. Na zbori se je najmre tudi gučalo od vekše vsote, ki si jo je prišparalo društvo i na kakši namen naj se ta obrne. Čūjte, izmed več kak 100 vdeležencov so zvūni dva vsi bili za to, da se penez obrne kak trdna podlaga za zidanje prosvetnoga, odnosno farnoga doma, kak je mladina prosila svoje starejše. G. predsednik, Gutman Jožef, je najmre prečteo na zbori tak prosvetnoga društva kak fantovskega odseka iz Bogojine lepo prošnjo, da se penez porabi za zidanje prepotrebnoga doma, ar se stari

Izreden uspeh „Zeleni miši“.

Tak se zovejo italijanska letala, ki majo vsakše po 3 motore i so v službi že 3 leta, izdelana so pa bila za časa sankcij. V pondelek 24. januara so se 3 takša letala zdignola na letališči v Rimi. Edno izmed njih je vodo Mussolinijov sin, poročnik, Bruno. Pot, ki so jo letala prevozila, je jako nevarna i s tem, da je Mussolini na to poslao tudi svojega sina, je dokazao, da v službi domovine ne trepeče niti za lastivnoga sina. V 10 vōri 47 min. so prevozili pot 4500

Pristopo je k njemi eden od rdečih vojakov, ga z ednov rokov držao na zid, a z drugov je spušto sablo v znamenje, naj strelajo. Ali pod prvimi strelji je on sam spadno. Te se je duhovnik sklonō nad njim, pa ga odvezao od grehov. Se razmi, da so nato vojaki začnoli besno strelati i so včasi vmorili duhovnika, šteroga slednje reči so bile: „Da bi bio jaz zadnja žrtev v našem varašji. Vsem vam odpūščam, slava Kristuši Bogi!“

redko, raj vnoči kak pa vudne. Je v zvezi z zemelskim magnetizmom (privlačnost) i s sunčnimi pegami. Pojav se opaža v višini 5—150 km nad obzorom. Včasih nastopa tudi v drugoj obliki: kak veliko nebesno zagrinjalo, ki je na mestaj pretrgano.

Iz sunca izhajajo razni žarki, ki so v zvezi s sunčnimi pegami (kmična mesta na sunci). Ti žarki se približajo zemli i križajo njeno magnetno pole, štero jih odvvrne na stran tečaja. Tū pa v višini kakših 100 km naletajo na molekule (najmenši delci) zračne plasti, ki obdaja zemlo. Ti delci zraka sprejmejo žarke v sebe i sami začnejo žareti. Tak nastane severni sij. Zdaj vlada na severi takzvana polarna noč (dneva nega) i se jim vsaki den odnosno noč prikaže te sij, ki je navadno bleščeče bele farbe. Gđa je pa vekši, te postane bole rdečkasti. Tudi obliko menja: včasih je kak maverica („boža doga“, „sv. Peter rog nastavo“) ali ma mesto žarkov nitke, včasih celo obročaste kak da bi se kača sūkala. Gđa nastopi v obliki zagrinjala, te je odzgora navadno zeleni, v sredi beli, spodi pa rdeči. Najbole slaboten je v obliki vijoličaste meglice.

V Europi se te sij močno vidi navadno vsakših 50 let, tak leta 1715, 1745, 1788, 1790, nato 1831, 1872 i 1884, pa zdaj 1938.

Za ime soboške gimnazije.

V minulem šolskem letu je izšla iz profesorskega zbora v Soboti misel, za je ob predavanju Prekmurskega muzejskega društva 21. I. 1938 bila izročena javnosti.

Z jesenjo je dobila državna gimnazija v Soboti zopet svoj prvi razred višje šole. S tem je dana podlaga za njeno izpopolnitev, da bo v treh letih postala popolna. S tem, da bo postala soboška gimnazija popolna, naj dobi tudi svoje ime, ki ga tu predlagamo: poimenuje naj se v „drž. real. gimnazijo kneza Kocla.“

Utemeljitev:

1. Slovenska krajina je vse od naselitve po Slovencih v 6. stol. pa do prevrata bila pod tujo oblastjo. Imela je en sam svetel trenutek v svoji zgodovini, kratka leta, ko ji je vladal panonski knez Kocel (861—876). Prekmursko slovensko ljudstvo se ga živo ne spominja več, kajti dolgoletna doba madžarske nadvlade mu je povsod vrnila ime *svojega* prvega kralja, simbol Madžarske, sv. Štefana. Zato je treba ljudstvu zopet priklicati v spomin njegovega Kocla, prvega glasnika njegove sedanje svobode.

2. Da to ime dobi vprav gimnazija, je važno radi tega, ker bodo s tem vsi rodovi, ki bodo šli skozi to gimnazijo, živel pod vtisom tega narodnega imena. Ob spominu na dobo

Koclove vladavine se bodo mladi rodovi nazveli trdne slovenske i slovenske zavesti, ki jih bo vodila pri njihovem poznejšem delovanju.

3. Knez Kocel je prvi krščanski prekmurski knez, ki je s svojo politično podporo največ pripomogel sv. Cirilu in Metodu, da sta uspela s svojimi slovanskimi cerkvenimi načrti. Kocel je z ujedbo in močnim podpiranjem slovenske bogoslužbe storil prve korake, da bi se uresničila jugoslovanska kulturna svoboda (Spomini na slovensko bogoslužbo v Slov. krajini, so se živo ohranili pri nas. Vrednik.)

4. Poimenovanje gimnazije po knezu Koclu, ki je bil po rodu Slovak, bi izpričevalo naše prijateljstvo z republiko Češkoslovaško. Saj je bil knez Kocel tisti, ki je že v devetem stoletju deloval v smislu slovanske skupnosti.

5. Slovesno poimenovanje gimnazije po knezu Koclu naj zbudi zanimanje za Slovensko krajino v vsej slovenski javnosti, da je ta podpre v stremljenju po zgraditvi novega gimnazijskega poslopja.

6. S slovesnim poimenovanjem hoče gimnazija dati javno zahvalo prosvetnemu ministrstvu, ki je ustreglo prošnji Slovenske krajine po popolni gimnaziji in jo oživilo. Gimnazija hoče na skrajnem severu naše države resno vršiti svoje narodno poslanstvo.

Italijanski letalec Stoppani (Stopar?) ki je brez pristanke preletel Atlantski ocean iz Cadiza v Brazilijo. S tem je potukeo vsega skupaj 24 dosedanjih svetovnih rekordov. Na sliki ga vidimo ob prihodu v Rio de Janeiro.

Kitajskim oficirom glave kapelejo.

Čankajsek maršal, voditeo kitajske vojske, je dao spostrebiti yekše število višjih oficirov zavolo „pobega i nepokorščine“.

Finančni zakon za leto 1938-39. sprejet.

Skūpščinski finančni odbor je 28. jan. v Belgradu sprejeo novi finančni zakon, ki se predloži parlamentu i senatu, da ga pretresete i sprejmeta. Za zakon je glasalo 17 kotrig finančnoga odbora, protu pa 14.

Španjolska bojišča.

Ar bi rdeči radi presekali cesto veroborcov, ki vodi iz Teruela v Saragoso, so izvršili močen napad na te. A bili so z venkimi zgbumi odbiti. Pokrajna je puna z mrtveci nesrečne rdece vojske, štera se bori proti lastnim bratom na reč tistih, ki se v Rusiji dobro mastuju z trudov v verige vkovanoga naroda. Franco je presekao pot rdečih, ki vodi v Granado.

Albanija je dobila kralico.

Albanski krao Zogo se je zdao z vogrskov groficov Apponyi Geraldinov. Snela je 20 let mlajša od mladoženca.

Što nesmi na euharistični kongres v Budapešt.

Nemška vlada je sporočila predsedniki pripravalnoga odbora za kongres v Pešti, „da ne žele, da bi se nemški katoličani vdeležili budimpeštanskoga kongresa.“ To je na lepši način izjavljena prepoved. Da je Rusija prepovedala vdeležbo svojim državljanom, to je samoposebi razumlivo.

Tovarna strliiva v zrak zletela.

Tovarna strliiva v Colleferro v Italiji je v zrak zletela. Na stotine je ranjenih i tudi dosta mrtvih delavcov.

22 Romunskih školašov se je potopilo v Donavi.

Deca so napravila izlet na otok Ada-Kale. Že so se veselo vračala proti Turn Severini i z robčekom mahala v pozdrav svojim, ki so na bregi Donave stali i deci tudi z robčeki mahali z vūpanjom na veselo svidenje. A v tom hipi motorni čun zavdari v ledeno tablo, čun se prevrže i deca z vucitelom vreue vsi potopijo.

Glasi iz Slovenske krajine.

Zahvala bivšemi upravitelji strokovne šole v Lendavi, g. Dragutini Pečniki. Tretji letnik strokovne nadaljevalne šole v Lendavi je z velikov žalostjov vzeo na znanje, da g. Pečnik na toj šoli več nede poučavao. Bio je naš najboljši učitelj, ki se je vsikdar borio za naše pravice, kak nam jih davle obrtniški zakon, ki ga, žali Bog, v nogi obrtnik nešče izvajati nam, v duševno i telovno škodo. — G. Pečniki se na tom mestu za njegovo veliko lübezen iskreno zahvalimo.

Dobrovnik. Od tamošnje pošte smo dobili odgovor, da znamk za to ne odavajo stalno, ar so prezaposleni i so izposlovali, da vse tamošnje trgovine vsikdar majo znamke na razpolago. Tudi pošto redno dostavljajo.

Spravišča ZPD se bodo vršila: 6. februara v Bogojini, 13. februara Šalovcih, 20. februara v Beltincih i 13. marca v Soboti. Začetek vseli okoli 11 vüre. — Zavüpniki se prosijo, da poagitirajo za veliko vdeležbo.

Delavci, ne dajte se zapelati! Nešterni palerje pobirajo delavce za Nemčijo i si pri tom dajo dobro plačati. Pogodbe s palerji so nevalane. Valajo samo tiste, štere se sklenijo na borzi dela v navzočosti delegata nemškoga drž. zavoda za poslovanje dela v Berlini.

Debelo lenovo ali konopleno platno, čeravno ne plejano, ki mate, javite g. Dr. Božo Račiči, ravnatelji zavoda za domačo obrt v Ljubljani. Njegov naslov je: Ljubljana-Vič, Rožna Dolina XVII. 25.

Delo naše Rafaelove družbe 25. 1. 38. je bila odposlana naša intervencija na jugoslovansko poslaništvo v Pariz za Čeh Marijo, ki mora vsikdar plačati pol franka prle kak njoj dajo naše časopise... I za Senico Andrej-a, ki njemi neščejo plače sorazmerno zvišati, nego, gda njim to pravi, te grdo ž njim postopajo. 28. januara t. l. je bila poslana našemi poslaništvi v Paris pritožba zavolo krivic, ki so se zgodile Puhana Rozi z Ivanec v Franciji. Prošnja na banovino, naj potom ministrstva poišče Geld Martin-a z Melinec, ki se že od marca 1936. več ne oglasi — Istotak na banovino pritožba Gjuravla Pavla z D. Bistrice, ki njemi v Nemčiji vert za 3 mesece ne šteo nikaj plačati.

Prosvetno društvo v Črensovcih, je dobilo, kak smo dnes tjezen javili, od nekoga gospoda, ki se nešče imenüvati, podporo. Dobilo je 500 Din. i ne 200, kak se je pomotoma štampalo. Kem več, tem boše i tem vekša hvala naj bo izražena.

Beltinci. Za občinskoga tajnika je zvoljen Glavač Ivan, mladenec iz Beltinec.

Črensovci. Dva bivšiva župana naše občine sta prišla v rod. Sin Kolenko Ivana, Franc, si je vzeo za ženo Čurič Kate, hčer, Olgo. Materin drugi mož je Škoberne Franc, bivši župan. Mladi par so zdali vrednik Novin, ki so krstni kuma mladoženci i so mladožencima držali primeren navuk. Mladomi pari želemo obilno božega blagoslova i tisti mir, ki nam ga je samo Jezuš obečao i samo on more dati. Na duga leta živelja blažena.

Črensovci. Poročali smo, da je pri Hozjan — Kavašovi vmrla ena moška oseba, i to naglo. V tiskarni so se zmešali s krstnim imenom, nej Matjaš, nego Mijao je mrtev. Matjaši pa želemo dugo življenje. Pokojni Kavašov Mijao so se pisali Rous i so živeli 74 let. Tihi, dober starček so bili, ki so do zadnje svoje vüre delali i tudi verno Bogi služili. Naj počivajo v miri.

Premeščeni je preč. g. Godina Jožef, ravniteo misijonske tiskarne z Grobelj v Celje. Po trüdnopnom vodstvu velike tiskarne si je g. Godina zaslužo malo počinka, šteroga njemi iz srca želemo.

D. Bistrica. Vtopo se je šolar Žizek Daniel, sin Žizek Franca. Deček je ne čakao na sprevod neke ženske, ki so jo te den zakopali, kak druga deca, nego paščo se po velikom bereki domo v Malakocijo. A led se je vdao pod njim i v groznoj globočini je najšeo smrt. Najšli so ga drugi den.

Zdavanje naše naročnice v Franciji. Želko Katica iz Hotize se zdala 5. februara v Franciji z Viktorom Leauriandom, bogatim posestnikom. Želemo mladomi pari obilno božega blagoslova.

Odgovor davčne uprave v Lendavi uredniki Novin. Na prošnjo urednika Novin, naj se od slinavke ponesrečeni gospodarje ne izterjavajo zavolo dače, smo dobili sledeći odgovor:

„Častiti gospod župnik! Na Vaše cenjeno pismo od 14. t. m. si usojam sporočiti glede izterjatve davkov v občinah, okuženih po slinavki i parkljevki, da sem poslal oddelkom finančne kontrole okrožnice sreskega načelstva o prohibitivnih merah pri tej živinski epideimiji radi upoštevanja pri eksekuciji. Seveda eksekucijski organi pač zapišejo, ako ni drugega zarubljivega, tudi živino, vendar pa ta še ne pride na dražbo, dokler politična oblast ne dovoli prometa z živino. — Tozadevno sem tudi poročal finančni direkciji. — Z odličnim spoštovanjem — Franc Cimerman. D. Lendava, dne 24. jan. 1938.

Na podporo Novin nam je darüvao Fujs Alojz, Francija 3:50 Din., Smodiš Marija, iz Lžekovec, Francija 8:50 Din. Bog plačaj.

Na sirotišnico Deteta Marijike je darüvao Vinčec Jožef iz Trnja 212 Din. Naj njemi Dete Marija v obilnosti povrne plemeniti dar.

Kak se reže trsje, se navčite moški i dečki febr. 14. i febr. 21. v Maribori v Vinarskoj i sadjarskoj šoli. Te dneve se bo vršo brezplačen tečaj od 8 do 12 vüre predpoldnom i od 2 do 6 popoldne. Obiščite ga, šterim to gmotne razmere dovolijo.

Žižki. Naša godba se pogajo z nekov fabrikov v Franciji, ka bi šla ta igrat za dugši čas. Pogodba ešče ne sklenjena.

Tören črensovske cerkve bo popravljeni. Tak je sklenilo farno spravišče. Za krite stroškov se navrže 40% na vednako dačo.

Sobota. „Akademski pevski zbor“ z Ljubljane priredi 27. februara popoldne v Soboti pesmarski koncert. Te pesmarski zbor je najboljši v celoj Sloveniji, mogoče v celoj državi, šteri je prehodno že veliki del sveta i bio povsod navdušeno sprejet. Čast za Soboto i celo Slov. Krajino, da nastopi pri nas. Ki le more, naj žrtvuje par dinarov za vstopnino i posluša mladih grl krasne viže. — *Martinišče obhaja* 50 letnico smrti nastavitela Salezijske družbe sv. Ivana Boska v nedelo. Nastopijo tudi gojenci z igrov iz življenja svetcovoga na prosvetnom odri. Obiščite punoštevno i kapelo v Martinišči i predstavo v bivšoj kat. šoli.

Ivanci. Naša ves je odločila, da küpi lepo zastavo za bogojansko farno cerkev. Na jednoj strani zastave bo Srce Jezušovo, na drugoj pa sv. Ivan Krstiteo, po kom se imenüje naša ves. Zastava je že naročena, bo mela lepo zeleno podlogo i bo stala nad 3000 Din.

Na podporo naših listov so g. Haoko Jožef, bogojanski plebanoš darüvali 20 Din. Bog plačaj.

Poštni auto zgoro.

31. januara ob 1 vöri popoldnevi je pred rankovskim mostom zgoro stari poštni auto. Že pred Rankovci se je močno kvaro, tak da ga je šofer morao več kak $\frac{3}{4}$ vüre popravlati. Tik pred omenjenim mostom je naednok pri volani izbruhno ogenj. V par minutaj so potniki poskakali iz auta, ki je bio že ves v plameni. Šofer je pa še itak skočo na streho auta i doli zmetao več biciklov i košar, (nekaj potnikov se je vračalo iz Francije!); tudi pošto so rešili. Med tem so potniki pozvali gasilce, ki so bili naskori v deli: sreča, da je bio potok pun vode. Tudi to je sreča, da je šofer spretno zabrano, da bi začnola goretü benzinova rezerva. Ženska, ki ma poleg kraja nesreče slamnato hižo i je tudi slamo süšila na dvorišči, je kravo vsa prestrašena gnala iz štale.

Bogojanskih širitelov žela se je spunila. To želo sta mela, da bi za 25 letnico Novin vu vesi Bogojina število naročnikov naraslo na sto. I zraslo je. Vsaki širiteo je pridobo deset novih naročnikov i tak ma Horvat Franc 66, Casar Jožef pa 34 naročnikov za Novine. To je ravno sto. Nešterne Novine se pa ešče pošiljajo tudi na posamezne naslove v Bogojino. Vsa čast Bogojini, štera je poleg svojega siromaštva vu vrednosti tak bogata v duševnih kinčaj.

Črensovci. V nedelo pod velkov mešov i pred večernicov so se nešterni dečki zbili pri cerkvi. Popoldnevi so je razgnali orožniki i od ednoga Trnarskoga vkraj vzeli dugi nož. V menšoj meri sta ranjeniva dva. Odtistimao, kak se občina potegüje za plac okoli cerkvi, se dogajajo ti žalostni slučaji, prle toga ne bilo. Ne to boži opomin? Vzemimo ga za božega i Cerkvi vrnimo, ka je prek sto let njeno bilo.

Kobilje. Naš domačin, Litrop Štefan je pred Tremi Krali odao svinjo Rous Jožefi, mesari na Ivancih, Te se je pa pri pla-

čili zmoto i je Ritlopi 100 Din. več plačao. Ritlop je Rousi 100 Din. vrno. Rous se je jako lepo zahvalo Ritlopi z rečmi: „Bog Vam stokrat povrni to dobroto“.

Tešanovci. Dne 25. jan. je zgorela hiša Luthara, vpokojenoga cestara. Siromaški cestar se je zdaj odselo k svojemi zeti v Mlajtince.

Naročnikom v M. Črncih. Širiteo vaš je l. 1936. plačao 100 Din. naročnine, dužen je ostao ešče 132 Din. Leta 1935. je tudi plačao samo 100 Din. i dužen ostao 196 Din. Lani je plačao 260 Din. i je duga 12 Din. za l. 1934. je duga 80 Din. — Kalendare smo poslali v Prekmursko tiskarno i je ne odneso. Naj eden zmed naročnikov se javla, ki de noso z tiskarne Novine i M. Liste. Plača vsaki pri g. Hahni za Novine 24 Din. letno, za M. Liste pa 16 Din. letno. Kalendare dobite, ki ste naročniki za M. list letos i ga plačate.

„Čebelarska podružnica v Beltincih“, ma v prostori šolskoga poslopja v Beltincih, dne 13. februara 1938. ob 9. vüri svoj občni zbor. Vdeležba za člane obvezna, rojarje — nečlani vableni.

Božič brezbožnikov. Komunisti v Rusiji so tudi postavljali gor „Betleheme“, a na te so vesili gor samo vojaške igračke, kak areoplane, štüke itd. I pod „Betlehem-i“ so deklamirala deca pesmice, štere so Jezušeka sramotile. Če je dete odgovorilo, da je najvejši slepar sveta Kristuš, te je dobilo dar. Če bi se pa štero zmešalo i bpravilo, da je Stalin to, bi strašna kaštiga doletela ne samo družino deteta, nego ešče celo ves i druge lüdi. To je tisti zemelski paradizom sloboščine, šteroga glasijo komunisti.

Pasijske igre 1938 v Luzern-i. Od 9. do 11. septembra 1938. bodo v Luzerni pred dvorskov cerkvov pasijske igre, ki se po teksti i režiji naslanjajo na srednjeveške izročilo luzernskih pasijskih iger, a izvajala jih bo pasijska občina, ki je osnovana že leta 1470. Luzernske

pasijske igre so za 160 let starejše od onih v Oberammergau. Mesto Luzern ima še vedno točne odrske načrte za te igre, ki so se na vinskomo senji, v srednjem veki, 2 dni predvajale. Dr. B. Evans, profesor na Columbus univerzi v severnoj ameriškoj državi Ohio, je raziskao najbolje točno tradicijo teh iger i zdaj pripravla izdavanje starih luzernskih tekstov v nemškom jeziki z angleškov razlagov.

Najstarejša cerkev v Ameriki zgorela. V Mehiki so bolševiki zažgali najstarejšo katoličansko cerkev, ki se je zidala l. 1520. Kda so katoličanci cerkev gasili, so njim bolševiki pri gasenji delali velike ovire.

Ne moremo v Avstrijo. Januara 24. je avstrijska vlada odpravila vse obmejne izkaznice.

Stara pošta ponovljena. Nemški poštni minister je izjavo, da na cestah, ki vodijo skoz najlepše dele države, naskori znova vpelajo poštni promet s konjskov vpregov i s postiljoni (poštni voznički), ki do trobentali na rogove. Računajo, da to staro prometno sredstvo najde vno go potnikov, ki do vživali v mirnom gledanji lepe krajine.

Lepa herbija. Ocelnoga fabrikanta Carnegi-ja Andrewa hčerko v Ameriki je vzeo za ženo angleški odvetnik Gordon. Herbija njemi je prinesla ne več kak 70 milijon dolarov, ka pomeni 3000 milijon dinarov. Za te penze bi se lahko v ednoj državi vsi siromaki pod streho spravili i nahranili.

Strašilo na pokopališči. V Beči se je zgodilo pred par dnevi. Neka gospa je molila na grobi svojih pokojnih i se proti večeri vračala s pokopališča domo. Kak stane od groba gor, začüje ete glas: „Vzemi me sebov, stanüjem na Glavnoj cesti št. 11.“ Gospa se obrne na tisti kraj, odkod je prihajao glas i pita: „Što si?“ Za odgovor dobi iste reči, a ne vidi nikoga. Ženska se prestraši tem bole, ar kem bole se pašči, tem bole se glasi za njov: „Vzemi me!“ Na pou mrtva je pribražala do vratara i njemi te dogodek povedala. Šla sta oba v tisti kraj nazaj i čakala, kda se pa neznani oglasi. Nej trbelo dugo čakati prileto je eden papagaj, šteri se zgübo z neke hiše. Sta ga zgrabila i nesla domo. Med potjov je pa zmerom ponavla: „Vzemi me sebov, stanüjem na številki 11“.

Kelko je pobrala živinska küga na Nemškom. Po državnoj statistiki 2100 glav govenske živine, 3400 telec i 3000 ovc pa koz.

IZDAVANJE V ZAKÜP ZEMLIŠCA V MAČKOVCIH. V komandi mesta M. Sobota de se 10. februara 1938 ob 11 vüri pogajalo izdanje v najem vojaško-državnoga pašnjeka v Mačkovcih, za vreme od 1. aprila 1938 do 31. marca 1939. Pogojü pogodbe so vsaki delavni den razvidni na komandi mesta M. Sobota. Kaucija je 20 Din se istoga dneva polaga pri komandi mesta do 10 vüri. Pravico na pogajanje majo vse civilne osebe, ki majo dokumente, kak so navedeni med pogojü. — Iz kancelarije komade mesta Murska Sobota št. 60. 25. januara 1938.

„SLAVIJA“

JUGOSLOV. ZAVAROVALNA BANKA V LJUBLJANI vljudno naznanja, da je prevzel njeno zastopstvo po pokojnem Terboči v Turnišču g. Dravec Jožef, tajnik posojilnice v Turnišču, ki se priporoča za zaupanje.

STROJNIK

se sprejme v stalno letno službo, prednost ima ki je ob enem kovač. **Hartner, Murska Sobota.**

ODA SE HIŠA V SOBOTI zvana staro Martinišče Križova 4. Küpi nar javijo ceno, ki bi jo dali za hišo, do 15. febr. — Odbor za zidanje Doma sv. Frančiška v Črensovcih.

Ka novoga po sveti.

Slapi Niagare v ledi. Veikanski slapi Niagare v Severnoj Ameriki so zmrznoli. Led je dosego 17 metrov debline i je podro ocelni most, ki je dva kraja vodnoga brega vezao. Delavci i inženirje so samo 10 minut prle zapüstili most, kak se je podro.

Bliskanje s točov v Parizi. Januara 27. popoldnevi se je v Parizi zaoblačilo, začelo se bliskati, treskati, dežüvati, snežiti, nazadnje se je pa sipala debela toča.

Grčki prestolonaslednik se je oženo. Grčki prestolonaslednik, knez Pavel, se je 9. januara zdao v Atenaj z prince-sov, hčerjov braunschweiskoga vojvode, Friderikova. Vno go vladarske hiše so bile na zdavanji vdeležne, med njimi je bio tudi nazoči naš kral. namestnik knez Paveo z ženov, kneginjov Olgov. Oba so navdušeno sprejeli Grki.

Živinska küga se širi. Slinavka i parklevka je prišla že na Čehoslovaško. V Angliji je poginilo tresetijezero glav živine od te küge. Lastnikom živine, štero je dala Angleška oblast zaklati, je ta izplačala šestdeset milijon dinarov odškodnine.

Graditev tunela pod kanalom La Manche. Kak poročajo iz Anglije, je angleška admiraliteta prezvala svoje ugovore proti graditvi tunela pod kanalom La Manche, ki bi vezao Francijo i Anglijo. Graditi začnejo najbrž že to leto. Načrt je napravio francoski inženir Bas-

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCIV TŪJINI.

Pisma naših z tujine

Turin, 14. I. 1938.

Prečastiti g. Klekl!

Prisrčna Vam hvala na Novinah. Ponovno so me obiskale i čisto nepričakovano so prišle. Bile so mi pa tem ljubše, koliko manj sem jih pričakoval. Da jih nisem pričakoval, je popolnoma naravno, kajti nisem naročen in jih tudi nisem prosil, ker se mi je zdelo to prevelika žrtev za Vas, ki mi že tako za „Bog plati“ pošiljate Marijin list. Pa Vi ste v svoji velikodušnosti šli preko vseh upravičenih in neobhodno potrebnih gmotnih ozir, da ustrezete moji iskreni želji, ki Vam je jaz nisem razodel, ampak ki ste jo Vi v svoji ljubezni uganili. Na ta način to no-voletno darilo postane veliko večje in v vsej svoji veličini razodeva plemenitost srca darovalca. Tisočkratna Vam hvala! — Novine so mi prinesle mnogo ljubih pozdravov, prinesle so mi predvsem Vaš pozdrav, prečastiti g. urednik. Zdelo se mi je, kot da mi pravijo: „Gospod Klekl te pozdravljajo; so zelo zaposleni; ne morejo vsem odgovoriti na njihova pisma, a vendar se vseh sinov Slov. Krajine živo spominjajo, ne samo v molitvah, ampak tudi drugače pri svojem delu, v dokaz, da se tudi Tebe spominjajo, so poslali mene, kot svojega zastopnika, da ti povem vse to, kar so oni želeli povedati, pa ne morejo, ker nimajo časa in ker je razdalja prevelika.“ Jaz sem, prečastiti razumel to govorico in jo sprejel, kot Vašo lastno. Oh kako so me Novine razveselile! Za trenutek je oživel pred menoj vsa Slov. Krajina v vsej svoji lepoti, tujina je izgubila, ali bolje, se je potopila za trenutek v pozabnost. Pred seboj sem gledal domače vasi, videl kmečke hiše, ki sedaj samevajo ob belih cestah in ječijo pod težo debele snežene odeje, ki jih pritiska k tlam. Stopil sem v hišo, kjer se je razlegalo veselo petje, kjer se je govorila sladka domača govorica. Videl sem same vesele obraze ljudi, ki vdano prenašajo svojo usodo, saj vedo, da bdi nad njimi milostljivo oko nebeškega Očeta. Med njimi ni zime, ker jih greje tisti živi ogenj, ki ga je Jezusček

prinesel z neba na zemljo, čutijo toploto božje ljubezni, ki jo nosijo v srcih, ki je središče njihovega družinskega življenja. — Ob tej ljubezni sem se ogrel tudi jaz, ko sem prebiral prvi dve številki Novin, ki so se odele v praznično obleko. Ko se Vam še enkrat zahvalim za ta veliki dar, Vam obljubim, da se Vas bom prav posebno spominjal na grobu sv. Janeza Boska. Na zadnje izrazim še eno željo, ki naj bi jo Novine vedno bolj uresničile: Novine naj bodo žarišče ljubezni, ki bo grela vse sinove Slov. Krajine, ki se nahajajo v domovini, a še prav posebno tiste sinove in hčere Slov. Krajine, ki si po svetu iščejo kruha. Tam najdejo večkrat dobre službe, si naberejo nekoliko denarja, dosežejo včasih tudi blagostanje, a ljubezni ne najdejo. Ta zaklad jim moremo in moramo dati samo mi, rodni brate. — Končno sprejmite prav prisrčne pozdrave od Vam vdaneга v C. J. — Antona Zelko.

Prša Štefan, Bussy — Letree, iz Male Polane: „Prvic se oglašim iz mrzle tujine, bodite zdravi i vrežite dugo vremena naše liste, šteti so nam v tujini preveč potrebni. Sam v dobroj krščanski družini. Pozdravim svoje domače, rodbino, sosede, svoje nekdašnje prijatele, deško i dekleško Marijino družbo, posebno pa župnika v V. Polani“. **Balažek Štefan**, M. Polana, **Smej Martin**, Odranci, oba v Trotte-i v Franciji: „Draga naša Domovina, bodi nam ti vsikdar mila, nemo mi na te pozabli, dokeč mo v v tujinskom kraji. Prav srčna hvala za lepe naše liste i kalendar. Vnogo pozdravov vsem v domačem kraji“. **Vogrinčič Marija**, Riom es Montague, od sv. Jelene: „Drüge tolažbe nemam eti v tujini, kak naše dobre krščanske ilste. Pozdravim g. plebanoša, kantora i pevski zbor, v šterom sam tudi bila. Eti pa ne smem popevati, ka se te kregajo. Pozdravim drage stariše, brate, sosede, prijateljice i Pertočko ves. Ravnotak pozdravljajo svoje lübe stariše, brate, sestre, prijatele i znanca pa celo Slovensko krajino: Krčmar Julija iz Sobote, Ficko Ema i Marija pa Klemar Marija, vse tri z Ropoče,

Domiter Viktorija z Krašec, Smo- biš Paula z Pertoče i Grah Ana z Kruplivenika“. **Bertalanč Mlcika**, Contz-les-Baius iz Večeslavcev: „Velečastiti g. urednik i naš duhovni oča! Trdno smo si obljubili, da si bomo pisali. Vidila sem mater, ki njoj je odhajala edina hči. Uboga mati, še dnes mi zatrepeče srce pri misli na tisti pretreslivi trenutek, šteti se je nudio mojim očam, nezavestna se je zrušila na tla. I sirota hči ne njoj je mogla pomagati, kajti v tistom trenutku je privozila železnica i mi smo se morali posloviti. Ve v zadnjem trenutku je pristopila k svoji materi i poljubila blede vüsta. Z Bogom mati! I že so nam premislili iz oči vsi dragi. Mogoče za vsikdar. Štiri leta so minola, kak sem se jaz izselila. Za menov, kelko i kelko jih je romalo isto pot. Stotine i stotine naših bratov i sester blodi v toj obljubljenoj deželi. Ništérni so najšli srečo, drugi jo pa težko obžaljujejo. Nehoteč se spominim na tisto solsko pesmico.

I tam te ničče tolažil ne bo, ko plakal boš v boli pekoči, oh mari bi bil doma ostal, tam v borni rodni koči.

Ja, tak je. Siromaška je naša mila Slovenska krajina. Nema zadosta kruha za vso svojo deco. Vnogoja je poglano siromaštvo v svet, s trebuhom za kruhom. Siromaška si nam domovina, a dražja i lübsja si nam. Tvoja deca te lübi, čeravno je ločena od tebe. I niti eden se ti nešče izneveriti. Miysi štčemo ti verni ostati. I vsaki od nas nosi želo v srci, da se ednok vrne v tvoje varno materinsko krilo. Oh domovina mila, kje si! Da li čüjš vzdih i glase tvojih te lübecih otrok. Pozdravlam Jugoslavijo. Pozdravljen častiti g. urednik, naš skrbni oča! Pozdravljen dragi stariš ino sestrica! „Žöks Štefan, Cne Gydi, iz Šalamenec: „Veselim se našim listom i kalendaru. Ne maram zato, ka me francuski delavci mrzijo zato, ka v cerkev hodim. Bio sam vaš šolar pri Sv. Sebeščani, pozdravlam g. sebeščanskoga plebanoša z celov favrov, svoje domače, prijatele i vse Šalamenčare“.

Da srečni vsi bi bili...

Vsem, - ubogim in premožnim, - v premislek. Če ste v stiskah-težavah, brez dela-zasiuzka, če vas skrbi bodočnost za sebe in otroke, če potrebujete posla (hlapca, dekle, pomočnika, vajenca itd.), če iščete učnega mojstra za svojega otroka, če ste v dvomih, če si sami ne znate ali ne morete pomagati, če je vaša zadeva še tako zamotana, brezupna; ne obupajte, poslušajte dober nasvet. Če ste siromašni ali bogati, če premorete malo, ali pa če imate trden gospodarski položaj, zavedajte se, da morete, če hočete, pomagati sebi in drugim; treba je samo malo dobre volje. Ničče od premožnih naj ne ima zaprtega srca za reveža, nihče pa tudi ni v taki revščini, da bi ne mogel vsaj nekoliko pomagati trpečemu bližnjemu. In nihče ni tako obložen s poklicnim delom, da bi ne imel vsaj tu pa tam nekoliko prostega časa, ki ga lahko porabi za dobrobit bližnjega. Če ste sami zapuščeni na svetu, brez svojcev, če ste, takrekoč, naveličani življenja, vedite, da vaše življenje le ni tako brez pomena in da lahko postanejo dnevi, ki so vam še odločni, najlepší dnevi vašega življenja. Morda je vaš zakon ostal brez otrok, nikogar nimate, na kogar bi stavili upanje za stare dni in ste zato potrti, žalostni, - ne žalujte, ker lahko otroku - siroti izkazujeta očelovsko in materinsko ljubezen. Če ste preganjani, ponižani, razžaljeni, če se je ves svet zarekel proti vam (kakor se vam zdi), dvignite glavo, ne klonite, zakaj, ko se najmanj nadejate, pride konec vaših bridkosti. Še je sto in sto zaved v človeškem življenju, ko človek potrebuje človeka, pa ga največkrat ne ve kod iskati. Kdor je dobre volje, kdor ima srce za bližnjega, se bo zato zanimal za delo dobrodelnega in vzajemno-podpornega društva „Družina božjega sveta“ v Ljubljani, Sv. Petra nasip 17 in se v vseh zadevah nanj obračal. Za navodila (tiskovine) in postne stroške naj vsakdo priloži 3 Din v znakmah. — O d b o r.

Zveza poljedeljskih delavcev in njeni člani!

Ni še niti eno leto, odkar se je ustanovila Zveza poljedelj. delavcev v Murški Soboti. Po tem malem letu obstoja pa je že pokazala velike uspehe in se močno potegovala za haske svojih članov, katerim je že v mnogih stvareh pomagala in kakor se obeta, bo imela letošnje leto še veliko več uspehov. Ne bomo vam naštevali, kaj vse je že organizacija dosegla, ker to itak sami znate; povemo vam pa lahko, kaj ima Zveza spet letos na programu:

1. Zboljšanje plače na Belju, kakor v denarju tako v naturi.
2. Dosegla je že precejšnji povišek plač tudi na privatnih veleposestvih v naši državi, tako tudi v Karadjordjevem in Čoki.
3. Ima trdno obljubljeno, da bo potom svojih prošenj in intervencij uslišana pri merodajnih oblasteh, da se v inozemstvu zvišajo plače približno za 18 do 25%.

Naš pes.

Ne mislite, da sem iz Peskovcev doma, pa zato štčem našemu psovi spomenik postaviti. — Že zato nej, ka ime Peskovci najbrž nej zraslo iz korena „pes“, liki iz popolnoma nenevarnoga „pesek“, ka pa ne pomeni maloga psa, liki „tisto“, ka nūcate, či kaj zidate.

Ali naš pes v istini zasluži, da njemi spomenik podignemo. Samo poslušajte!

Kda je ešče v svojih prvih pesjih letaj komaj te prepoznal, da je dobro tudi psovi, či si kaj poje, gda je lačen -- Pravim že te je bio izredno künšten: Mama so nje mi davali jesti, pa je tak močno lajao, ka so se mama vse sprestrašili, pa so se vsigdar dale pa više vkraj od njega potegüvali, dukeč so se nej, že štčista trüdni pa v dvojščini, stavili na prec i visikom štokrlj v kotli kühnje... Te so pa pomali li spoznali, ka to zato nemre biti zaistino, šibo v roke pa po njem, ka je tak nemilo cmünckao...

Z menov je pa bio štčista inaiči (gda sem bio štče mali). Lejki sem ga za rep vlekeo tak dugo, ka je pes z repom bio

4. Oblijublja vsem svojim članom, da se bo za nje potegovala ter jim poskrbela primeren zaslužek, v tuzemstvu, ali v inozemstvu.

Kaj pa vi delavci — člani vaše Zveze? Ali se tudi vi kaj pobrigate za svojo organizacijo? Ste že poravnali članarino? Če še ne, storite to čimprej, ker brez sredstev nikjer ni pomoči!

Pošta.

Marič Marija, Paris. Do konca januara vse plačano. — Serd Alojž Beanovois en Cambresis. Sprejeli 50 Din. S tem je za 1937 l. plačano vse, za letos pa za januar i polovico februara. — Paučič Jožef, Tigy. Za Mlinarič Kato sprejeli naročnine 167 Din. 80 p. Na koj je višek? Sv. Pismo poslali, sta je dobila? Košta s postov vred 16 Din. 50 par. — Gabor Vilma, Fliederbruch. Naročnina za Novine i M. list s kalendarom vred znaša 100 Din letno. Naročnino prosimo kemprie. — Ficko Štefan, Tišina. Bedičov delež znosi 114 Din. 50 par. Ne moremo ga zdignoti, dokeč se ne podpiše doioči, ka se obrne za naročnino. Podpisec more naznaniti, od šteroga leta naprej se vračuna za Novine, ali M. list ali za oboje. Gda te podpis dobimo, te smemo prepisati delež, prle ne. — Ratnik Anton, Vančaves. Isti odgovor damo. — Fartek Franc, Kuzma 62. Din. 15 sprejeli i poslali Novine vse. — Miholčič Jožef, Šilinci. Na lanskò leto vse plačano, ešče za novo leto nekaj više, ar si nekaj za svoje tüdi plačao i nesi poštnine odračunao. Za Kerec Marijo nesmo ešče nikaj sprejeli za lanskò leto, niti letošnje. Mogoče je višek tvoje naročnine za njo, daj nam glas. Ona plača za l. 1938. Din. 48. — Rapaša Jožef, Grad. Za lanskò leto vse plačano, Bog povrni za trüd. — Kerec Št., Prosečkaves. Materno pismo poslali včasi na vaš faroš, tam je isči. Mi smo je prvi dobili. H. M. Lj. Pri g. ministri smó te priporočili, javi se tam. — Br. Ribaš, St. Stanislaus College Hazaribach, Indija. Prav lepa hvala za dopis, podobico i slike. Naročnino poravnaj vsikdar Sladko Srce Jezusovo za misijonare z svojimi bogatimi miloščami. Vogrinčič Jožef a Gentenart. Od žene sprejeli 48 Din.

Odam

pri banovinskoj cesti, vü ednom falati 6 oralov zemlišča: (3 oral travnik, 2 ¹/₂ oral oratje zemle, 1 ¹/₂ oral log za rušt) i 10 klatrov zidarskoga kamla na mestu. Nadale 2 leti staroga bika (rodovinski, licencirani), kravja kola, kočüje (s pol strehov) sani za paradijo, 3 meter x 60 m/m i 7 meter x 45 m/m dugi, transmission, decimal vage (500 kg.)

OBAL, mlinar, PERTOČA, pošta Rogaševci.

Za gostüvanje

TORTE

izdelijem, najfinejše i moderno okrašeno. Cene niske. Se priporača

SIDONIJA NOVAK, slaščičarna, M. SOBOTA.

Spomini iz Portugalske.

Ah, spominjam se, spominjam svojih tistih srečnih let, ko igrala sva se z mamo, ko me čuval njen pogled.

Ko v večeru majskem peli smo k Mariji prav srčno, ko sem videl, da Marija ljubi revno mi teló.

Zidal hlevce ko sem, hiše, bil trgovec, bil vrtnar, bil duhovnik med otroki, darujoči Bogu dar.

Ko hitel sem s psičkom v polje k svojim, Števek brat z menoj, kjer sva klicala med cvetjem: „Ah, škrjanček, še zapoj!“

Pogovarjal takrat s ptiči v gozdu sem se mnogokrat, svoji ljubi Muri mogel nisem nikdar slovo dat'...

Kar mi dala vedno mama, tega reči pa nevem, ko sem vračal se v naročje, le srcu s srcem to povem.

Kar mi dala spet bo mama, tega reči zdaj nevem srečen bodem, to le čutim, ko v naročje ji dospem.

Ü. L.

Le spomin mi ta ostaja, drugo pa ni več zame, z mamo nemrem več igrati, „Ah, kakó boli srce!“

Drug v večeru majskem poje zdaj k Mariji prav srčno, to najlepši so večeri, kar jih dalo nam nebo.

Drug vrtnari, drug trguje, drug postal je že zidar, ta duhovnik med otroki, darujoči Bogu dar.

Drug po polju gospodari s svojim psičkom na okrog, tam škrjančka sluša; hodi tja za ptiči v črni log —

Kdo ob Muri se spreha? Kdo posluša njeni glas? Mame al' očeta nima, jokati mora mu obraz.

Dat slovo sem moral Muri, mrtvi mami, fant premlad; k njima vrniti se hočem, k Muri, tja u mamin grad.